8. श्रीचस्य 5,110. नितिप्तस्य धनस्य 8,196. सीमावाद् ° 253. सीमा ° 258. 266. 262. द्पउ ° 301. उदं तदिति वाक्यं ते प्राच्यते स विनिर्णयः MBH. 12, 11986. डःखस्य 14,595. Навіч. 9678 (निर्वाणय die ältere Ausg.). R. 5, 18,17. 6,13,6. Ків. 2,12. Катна́в. 6,25. Verz. d. Охі. Н. 44,6,20. 45, а, 1. 2. 49,6;8. 65, а,13. 80,6,7. Внас. Р. 1,3,10. Маяк. Р. 121,14. Рамкая. 3,11,17. LA. (III) 87,16.

विनिर्क्नी (von 1. द्कु mit विनित्त्) f. ein best. Heilmittel Suça. 2, 468,19. विनिर्व्य (von 1. दिश् mit विनित्त्) adj. anzuzeigen, zu verkündigen: নুহ্বपন্ Varau. Bas. S. 5, 56. 17,12. 21,11. 46, 44. 53,104. 108. 54,86.

विनिर्बन्ध (von बन्ध् mit विनिम्) m. das Bestehen auf —, Beharren bei Etwas: वैर्॰ so v. a. hartnäckige —, ununterbrochene Feindschaft MBH. 1,1166. वनवामविनिर्बन्धं नापमंक्रते पदा MARK. P. 109,46.

विनिर्वाक्ठ (2. वि - निम् - बाक्र) m. Bez. einer best. Art des Kampfes mit dem Schwerte Hanv. 15979.

विनिर्भेष (2. वि + नि॰) m. N. pr. eines Sådhja Vaunt-P. im ÇKDB. विनिर्भोग m. N. eines Kalpa Lot. de la b. l. 227.

विनिर्मल (2. वि + नि°) adj. überaus rein, — lauter: सुविनिर्मलचे-तम् Hanv. 13468. ज्ञाननिर्मल die neuere Ausg.

विनिर्माण (von 3. मा mit विनिम्) n. 1) das Ausmessen: जम्बूखाउ° MBH. 1,837. 520. so heissen die 10 ersten Adhjaja des 6ten Buches im MBH. — 2) das Bilden, Bauen; Bau: मासलालामाङ्गः Клийз. 96, 49. नियम्यता विनिर्माणं यहान्यत्र विधीयताम् Riga-Tar. 4,59. 509. सी-रासार् adj. erbaut, verfertigt aus Pankar. 1,7,48. ईश्वरेच्हाः adj. nach seinem Wunsch verfertigt 51.

विनिर्मातर (wie eben) nom. ag. Bildner, Schöpfer: ब्रह्मद्राउ॰ MBa. 13,1247. देवास्र॰ 1257.

विनिर्मित (wie eben) f. Bildung, Schöpfung, Erbauung: शरीर्॰ Riáa-Tar. 2,1. धर्मस्वामि॰ 4,696.

विनिर्मुक्ति (von 1. मुच् mit विनिम्) f. Befreiung von: देाष Verz. d. Oxf. H. 212,a,23. Wilson, Shākiljak. S. 25.

विनिर्मात m. 1) dass.: म्रात्मवन्धः MBH. 14, 540. R. 5, 87, 21. — 2) Ausschluss von (= ट्यातिरेक ÇKDa.): दिवाकरवार्विनिर्मात биотитатты im ÇKDa.

चितिर्घाषा (von 1. या mit चितिस्) n. das Hinausgehen, Auszug, Aufbruch R. Gorn. 1,4,116.

विनिर्वरूण MBu. 9,2364 fehlerhaft für विनिबर्रुण.

নিনিন্ননি (von ন্র্নু mit নিনি) n. 1) Rückkehr, Heimkehr MBu. 3, 15979. R. Gora. 2, 89, 5. Kân. Nitis. 19, 25. Buâg. P. 10, 39, 37. abgoschossener Geschosse MBu. 3,1690. — 2) das Zuendegehen, Aufhören Comm. zu Daçar. 3,15.

विनिवर्तिन् (wie eben) adj. umkehrend: য়o nicht nmkehrend sc. in der Schlacht Spr. 4499.

विनिवार्ण (vom caus. von 1. वर् mit विनि) n. das Zurückhalten, Abhalten: र्तसाम् R. 3,66,22. 4,22,38. स सचिवैरशक्यविनिवार्ण: KATERS. 112,84.

विनिवार्ष (wie eben) adj. zu verdrängen: तत्मुद्रपेपं मन्मुद्रा विनिवार्षा Rida-Tan. 4,416.

विनिवृत्ति (von वर्त् mit विनि) f. das Weichen, Aufhören: प्रसङ्ग े M.

8,868. स्वाह नाम् Hariv. 11143. जूल े Suça. 2,365,16. Sameejak. 55. 68. Rage. 6,74. Daçar. 3,15. Rage. 6,74. Çame. zu Bae. Âr. Up. S. 271. das Unterbleiben Par. Grej. 2,17.

विनिवेदन (vom caus. von 1. विद् mit विनि) n. das Anmelden: द्वारि मिदिनिवेदनम् Kathås. 38,145.

विनिवेश (von 1. विष्मू mit विनि) m. 1) das Aufsetzen, Aufstellen, Auflegen: किसलपशपनतले कुरू कामिनि चर्णानलिनविनिवेशम् Git. 12, 2. हिवनाङ्गुलिविनिवेशो मिलानः so v. a. die schmutzigen Spuren der aufgelegten schwitzenden Finger Çak. 142. das Hinstellen in einem Buche so v. a. Aufführen: स्रवशिष्ठाना पाशानामले विनिवेशः Sakvadakçanas. 81, 4. — 2) angemessene Vertheilung Schol. zu Åçv. Ça. 2,1,11. 2,13. 4,4. 11,16. zu Lâțı. 1,9,7. 3,1,15. 6,1,19.

विनिवेशन (vom caus. von 1. विम् mit विनि) n. das Aufrichten, Aufstellen, Erbauen: मोजयन्द्रविकार्स्य बृक्दुइस्य च व्यधात्। — विनिवेशनम् सर्वेद-राज्ञा. 3,355.

विनिवेशिन् (von 1. विष्ण् mit विनि) adj. gelegen: विषये बकावाटकृनामि कूलोपकार्रहविनिवेशिनि (°विनिवेसिनि gedr.) नर्मदायाः Катиль. 8,166.

विनिश्चय (von 2. चि mit विनिस्) m. eine feste Meinung, feststehende Ansicht, feste Bestimmung, Entscheidung; fester Entschluss: इति विनिश्चयः M. 8,277. Jách. 2,233. Spr. 1530. Verz. d. Oxf. H. 47,6,33 (विन्श्चयः gedr.). 80,6,22. इति वास्त्रविनिश्चयः 54,6,16. R. 5,81,40. विनश्चयेनाभिगतो ४ स्मि ते MBu. 3,16700. 5,293. 5427. तस्य जञ्जे विनिश्चयः R. 2,63,45 (67,11 Gonn.). मस्र्यसो विनिश्चयम् Buåg. P. 8,5,47. मस्रः सुविनिश्चयस्त्ताः R. 5,81,48. विनिश्चयम् Buåg. P. 8,5,47. मस्रः सुविनिश्चयस्ताः R. 5,81,18. विनिश्चयं कृता MBu. 1,7670. ते चिन्तय्वा विनिश्चयम् 5260. कार्तव्यस्य Sund. 3,10 (च निश्चयम् st. विनिश्चयम् MBu. 1,7687). कार्यस्य R. 3,44,8. 5,37,31. जर्मानृत्युभवव्याधिभावाभावः MBu. 1,64. स्वधमार्थविनिश्चयस्य 3,15700. निश्चित्यार्थविनिश्चयम् 5,7013. एतदिनिश्चयं विचिनोत् 6088. 12,6938. कुरु मूल्यविनिश्चयम् ७०stimme 13,2687. 14,950. 1322. R. 3,75, 64. श्चर्यमूद्मः 4,21,14. 34,4. 40,12. 5,56,3. Suçu. 1,160,10. Kathås. 33,183. Buåg. P. 2,8,16. रामः Verz. d. B. H. No. 934. Sanyadanganas. 32,16. Kusum. 27,19. — Vgl. श्वरं, पापः (f. श्वा R. Gonn. 2,8,5), प्रमाणः, रुग्विनिश्चय.

विनिश्चल (2. वि + नि॰) adj. unbeweglich: तस्या विनिश्चल: Katalas. 62,153. चित्रारमः unbeweglich wie Viku. 4. चित्रामोक्विनिश्चलेन मन-सा Spr. (II) 2292.

विनिश्चायिन् (von 2. चि mit विनिष्म्) adj. entscheidend, endlich bestimmend: संपूर्णार्थं Sarvadarçanas. 42, 20. 43, 4.

विनिष्काम्प (2. वि + नि °) adj. unbeweglich Augran. Up. in Ind. St. 9,32. विनिष्पात (von 1. पत् mit विनिम्) m. das Hervorstürzen, Vordringen: कृष्णमृष्टिविनिष्पातिनिष्पञ्जि कृष्णके कृष्णके

विनिष्पास्य (vom caus. von 1. पद् mit विनिस्) adj. zu Stande zu bringen, auszuführen: पारुकार्म विनिष्पास्यं तारुग्डव्यमुपारुरेत् Miak. P. 121,14.

विनिष्पेष (von पिष् mit विनिस्) m. das Aneinanderreiben: तपोर्भुत-विनिष्पेषाडभेपार्विलिनास्तर्। शब्दः समभवद्वारः MBH. 3, 443. 1610. 4, 759. घार्वञ्चविनिष्पेषस्तनिपत्नु so v. a. Donnerschlay 8,4106.

विनिवेसिन् अ विनिवेशिन्

विनीत 1) adj. s. u. 1. नी mit वि. - 2) m. a) Kaufmann, Krämer